१०० दश्चितम् । "रीरवर्षभाष्यते बार्न्ते एचे भवतः"
ता-ना-। रीरवनरक्षक्षपादिकत्तनं मार्नेष- १०६०
"रीरवे बूटचाची द्व वाति वृतान्दतो नरः। तस का-कृपं गदतो रीरवस्य निमान्नथः। वोजनानां बङ्के हे
रीरवे कि प्रमाचतः। वास्त्रात्ममाथच ततः त्रधः
सुद्रकारः। तलाङ्गारचयोग्नेतं कृतस्य धरचीतन्तन्।
धान्वन्द्यनामनीनेच नायिताङ्गारमूनिगम्। तन्त्रध्ये
पापक्रमीचं विस्तृत्वि वनान्तनाः। च दश्चमानकीनेच
विद्रित्ता तल्ला धार्यति। वदे परे च पादोऽस्य दीर्वते
स्रोवते सुनः। सङ्गीरालेचोद्वरचं पादन्यासं च नच्कति।
एवं बङ्कं विक्रीचें बोधनानां विष्यति"।

रोहिच ड॰ रह-रनन् सार्वे चय् । । चन्दनद्वये तिकाः। । १रोहिचमन्दार्वे च ।

वी विषय १० रोजिएको भवः दस् । श्वष्यके, श्ववराने,
च चभरः । श्वरक्षतभ्यो ग० राखनि० श्वोवस् उंकी
वेदि० १ मनेवरे १० मनदैवनमप्दे १६११ पृ०६मप्रम् ।
दी क्षित्र न० वक्ष-दमम् कार्षे । श्वरकृषे वेदि० श्वनभेदे
वंकी०क्षमरः । श्रीकृतमत्को च चलवागा। । श्वर्यकां,
श्रीकृतसम्बाक्ष स्ती कीष ।

द्रित त्रीतारानावतर्भवाचस्यतिभद्दाचार्यः सङ्क्षिते वाचस्यत्ये रकारादिः शब्दार्थसङ्खनम् ।

ख

स ४० था-व । १६न्द्रे मेदि॰ तन्त्रोक्के भूमिदैवताके १ कन्त्रः मेदे न॰ १ एक वचुके वर्षे । लड़ादिदशस्त सकारादि तिकारत्वतेषु वाः कर्माच च भाने चाकर्मकेश्यः धा॰ । स्वक बाकादे नान्नी च पु॰ वभ॰वन॰ वेट्। सामवति ते

खकाच ड॰ वन-ना-वचन्। विज्ञचहचे (मादार) मन्दरः। लक्षच ड॰ वच-चचन्। (मादार) हचमेदे वनरः।

"बनुषः षुद्रपगको विनुषो बद्धरिखिष । आगं वक्रथस्य स् स् विद्यासन्ता । मधुरच तथा स्वय दोकतितयरक्तत् । स्नाम्निमासमञ्जापि नेत्र गोर्राप्तते
क्रितम् । स्पन्नं तत्तु मधुरमञ्जं पानिविधिकत् ।
वस्विक्षमरं युव्यं द्यां विद्यासन्त् तत्' भावपः ।
विनुषं स्थ विद्यास साद्रुखं रक्तियक्तमम् । स्रोधकारि समीरम्रस्यां सुक्तानिनायनस्' वैद्यकः ।

सच्चतः ति॰ चचवित सच्चयार्थम् सच्च-चतुत् । सच्च-यार्थनोधने शन्दे । तस्चच्चं य॰ प्र॰ एकः यदाः 'यादयार्थस्य सम्बन्धवित सक्षत्त यद्वनेत् । तत्व तज्व-चनं नाम तच्चित्रियं सदि । ''बादयार्थसम्बन्धति यद्याम सद्वीतियं तदेव सादयार्थे सच्चनं सदि तहस्यार्थे